

ספור חויה של רבקה

בְּחַל הַמּוֹעֵד פָּסַח נִסְעֵתִי עִם מִשְׁפַּחְתִּי, הוֹרִי וּשְׁנֵי אַחִי, יוֹסֵף וְרְאוּבֵן, לְטַבְרָיָה. הִתְפַּלְלָנוּ בְּקִבְרוֹ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַיָּם, שֶׁטָּנוּ בְּכַנְגֵרֵת בְּסַפְיָנָה, הִלְכָנוּ לְטַיִל עַל הַחוֹף וְאַסְפָּנוּ אֲבָנִים בְּעֵלוֹת צוּרוֹת מִיַּחְדוֹת. רְאִינוּ לְהַקּוֹת צְפָרִים שֶׁפִּנְרָאָה שָׁבוּ לְאַרְצוֹתֵיהֶם מֵאַפְרִיקָה. נִהְיֵינוּ מְאֹד מִהַחֲפָשָׁה, וְאַנִּי מִמְלִיצָה מְאֹד לְנִסְעַ לְטַבְרָיָה, בְּעֵקֶר בְּתַקּוּפַת הָאָבִיב, כְּשֶׁעֲדִין לֹא חָם כָּל-כָּד. זֹו חֲפָשָׁה מִתְאַיְמָה גַּם לְצַעִירִים וְגַם לְמַבְגָּרִים.